

at vi skulde gaa til særdeles store Udgifter til vort Besætningsvæsen, fordi man i Frankrig er gaaet den Vej. Men jeg tillader mig at spørge: Er der ikke en Forskjel mellem Danmarks og Frankrigs Stilling? Mig forekommer det, at der er en temmelig stor Forskjel i Millionantallet af dem, der staa bagved. Dette har Indflydelse baade paa de Penge og paa de personlige Kræfter, der kunne ydes. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Intet har lært af, hvad der er slet andenkeds, naar han kan lægge os dette Exempel paa Hjerte. Det er jo netop Ulykken, at vi glemme, at vort Land ikke er en Stormagt, men at det ulykkeligtvis er et, tildels ved egne Misgreb forminsket lille Land, og dog fordrer man her, at man skal gjøre saa store Anstrengelser, at man skal kunne tage det op med Stormagter! Dette er forunderligt for mig at høre. Naar man skal nævne Resultatet af den hele Bestræbelse, siges der saavel af det ærede Medlem for Præsø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) som af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen), at det, der dog tilsidt er det Vigtigste, er at falde med Øre. Det gjorde mig ondt, at det ærede Medlem for Præsø Amts 6te Valgkreds ogsaa var kommen ind paa denne Vej, da jeg iøvrigt ikke kunde Andet end anerkende, at han i sit Foredrag udtalte Meget, som var værd at lægge Mærke til. Hvor stort og skjønt det end kan være for den enkelte Person at sige, at det, han vil, er at falde med Øre, vil jeg spørge, om det er en Folkerepresentations Op-gave at indrette et Besætningsvæsen, der maa føre til, at det, som det hedder, falder med Øre. Er der Nogen, som har kunnet paapege, at det Forsvarsvæsen, man vil indrette, det være sig efter Regjeringens eller efter Flertallets Forslag, kan føre til nogen anden Udgang af Kampen? Det har Ingen gjort. Jeg vil tillade mig her at citere et Par Ord af Tjehning. Han udtalte, at det, han havde sat som sit Hovedformaal, var saalænge som muligt at holde alle Danmarks særskilte Dele sammen som en Helhed. Han siger: „Dette Maal sætter jeg langt over det at forberede sig til, som det hedder, at falde med Øre. Det er efter min Mening baade hæderligere, fornuftigere og nyttigere baade for Folk og Rige at bestaa uden Skam end at falde med Øre.“ Dette er en Anskuelse, hvortil jeg aldeles kan slutte mig, og hvorved man ganske afviser den Bestyldning, at de, der ikke ville indrette sig paa, at Folket skal falde med Øre, ikke skulde kunne være lige saa hæderlige som de, der have den modsatte Anskuelse. — I Øvrigt skal jeg bemærke til det ærede Medlem for Præsø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der troede, at jeg vilde stemme for Flertallets Forslag, at jeg vel vil stemme for det, for at fjerne det slettere Forslag, hvori Skøbenhavn's Besætning er fastholdt, men at jeg tillige udtryffeligt har udtalt, at jeg nu ligesom isjor tilsidt vil stemme imod det, fordi

jeg anser det for at være et farligt Forslag, idet det indskrænker Danmarks Forsvar til Sjælland alene.

Scavenius: Jeg bad om Ordet, da det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) satte sig, som jo nærmest gjorde mig den Øre at beskæftige sig med, hvad jeg havde yttret igaar. Jeg kan for saavidt føle mig smigret; men paa den anden Side kan jeg ikke Andet end yttre min Beklagelse over, at det ærede Medlem i ikke uvæsentlige Retninger havde misforstaaet mig. Jeg skal for det Første sige, at, naar det ærede Medlem undrede sig over, at jeg havde saa overordentlig liden Respekt for mine Bølgere, saa forstaaer jeg paa den anden Side ikke ham; thi, antaget, at jeg bliver valgt igjen, har jeg jo den største Respekt for mine Bølgere ved altid at handle efter, hvad jeg selv anser for rigtigt, og antaget, at jeg ikke bliver valgt igjen, behøver jeg ingen Respekt at have for Bølgere. At gaa saa vidt at forlange, at jeg skal afveie min Respekt for Bølgere, efter som Bøgermassen, taget som Helhed, gennem sine Repræsentanter her har udtalt sig for den ene eller den anden Retning, det er for Meget. Jeg tillader mig altid, selv om jeg er i nok saa liden Minoritet, at bevare min Overbevisning om, hvad der er det Rigtige, og handle derefter. Hvad dernæst angaar det meget ærede Medlems personlige Henviisning til mig og til min sandsynlige gode Evne til at deltage med i at bære en Formue- og Indkomstskat, maa jeg tillade mig at sige til det ærede Medlem, at hvis han havde opfattet mig igaar, saaledes som jeg virkelig yttrede mig, vilde han have kunnet spare sig hele denne Henviisning; thi jeg har ikke igaar yttret mig imod' en Formue- og Indkomstskat; jeg har tværtimod igaar yttret mig langt stærkere for en saadan Skat, end jeg nogeninde før har gjort i denne Sal. Men hvad jeg yttrede mig imod og tror mig pligtig at ytre mig imod, er, at de Herrer ville gjøre Paabegyndelsen — jeg har ikke engang sagt Mere end just Paabegyndelsen — af Udviklingen af Landets Forsvarsvæsen, som de selv — jeg veed ikke, om det ærede Medlem, men i alt Flertallet — anse for nødvendig, afhængig af Bevillingen af en Skat, en Skat, som ikke ligger for os i udsæret Stillelse, saa at det er sikkert, at vi ikke kunne vedtage den iaar. Andet har jeg ikke sagt, og det, jeg har sagt, tror jeg at kunne godt forsvare og endda paapege, at det er af væsentlig Betydning for vort Lands Fremtid, at vi komme til hurtigst mulig at paabegynde Forsvarsforanstaltningerne. Men dernæst skal jeg nævne — jeg siger det mindre overfor det ærede Medlem for Viborg (Kjær) end overfor Flertallet — at det er godt nok, at man erklærer os: I kunne jo bare gaa ind paa den Betingelse, vi forlange; naar I gaa ind derpaa, og Regjeringen gaar ind derpaa, saa gaar Lands-